

4 oldal, 25 bani

Ezzel kapcsolatosan két apró eset jut az eszembe, mindkettő a közelmúltban történt velem. „Hőseink” foglalkozása is azonos, csupán személyük különbözik és még valami...
Edesanyámat kellett bevinnem a kórházba. A kihívott menőautót kísérője – nyilván, kelleme arcú fiatallember – természetesen feljött a lakásba, hasznos tanácsokat adott arra nézve, hogy mi vigyünk magunkkal, figyelmeztetett: „Oszintén mondom: nem sajnáltam tőle azt a pár lejt, de most utólag úgy érzem: adós a nagyitám valamivel ismeretlen kollégájának, aki nekem elhárító mozdulata bebizonyította: a mecsak szakmájából, de emberi magatartásból is jeles érdemel.”
Megkísérve nyujtom hát feléje az elismerésnek ezt az apró virágscsokrárt.
M. Szabó-Mária
